

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva v právní věci

žalobkyně: **OS real, s.r.o.**, IČO 282 65 106,
se sídlem Haškova 153, Brno,
zastoupena daňovým poradcem JUDr. Miroslavem Kyprým,
se sídlem Palackého třída 119, Brno,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem Masarykova 427, Brno,

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. 1397/20/5100-31462-711180, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 8525/20/5100-31462-711180, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 8512/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10739/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10740/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10741/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11858/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11860/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11859/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11660/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11661/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11659/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11699/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 12031/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11766/20/5100-31462-711180, a ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11767/20/5100-31462-711180,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 52 118,50 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně, daňového poradce JUDr. Miroslava Kyprého.
- III. Žalobkyni se vrací část zaplacených soudních poplatků ve výši 32 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se šestnácti samostatnými žalobami podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadená rozhodnutí“). Žalovaný napadenými rozhodnutími zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj. Řízení o výše uvedených žalobách

bylo spojeno usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2020, č. j. 55 A 6/2020 – 25, ke společnému projednání v řízení vedeném pod sp. zn. 55 Af 6/2020.

2. Sdělením ze dne 25. 11. 2020 žalovaný vyrozuměl soud o svém záměru uspokojit žalobkyni postupem podle § 124 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, za současného použití § 62 s. ř. s. Zároveň požádal soud o stanovení lhůty pro uspokojení žalobkyně, a to minimálně do 26. 2. 2021.
3. Přípisem ze dne 4. 12. 2020 stanovil soud žalovanému lhůtu pro uspokojení žalobkyně, a to do 26. 2. 2021.
4. Dne 14. 1. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. 301/21/5100-31462-711180, č. j. 304/21/5100-31462-711180, č. j. 305/21/5100-31462-711180, č. j. 309/21/5100-31462-711180, č. j. 310/21/5100-31462-711180, č. j. 311/21/5100-31462-711180, č. j. 312/21/5100-31462-711180, č. j. 314/21/5100-31462-711180, č. j. 315/21/5100-31462-711180, č. j. 316/21/5100-31462-711180, č. j. 317/21/5100-31462-711180, č. j. 318/21/5100-31462-711180, č. j. 322/21/5100-31462-711180, č. j. 323/21/5100-31462-711180, č. j. 324/21/5100-31462-711180, č. j. 325/21/5100-31462-711180, kterými byla změněna žalobami napadená rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. 1397/20/5100-31462-711180, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 8525/20/5100-31462-711180, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 8512/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10739/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10740/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10741/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11858/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11860/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11859/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11660/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11661/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11659/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11699/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 12031/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11766/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11767/20/5100-31462-711180.
5. Dne 1. 2. 2021 sdělila žalobkyně soudu, že byla shora uvedenými rozhodnutími žalovaného ze dne 14. 1. 2021 uspokojena co do vyměřené daně, ale nikoliv co do náhrady nákladů řízení. Toto podání vyhodnotil soud podle jeho obsahu tak, že žalobkyně je vydanými rozhodnutími uspokojena a žádá přiznání náhrady nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
6. Podle § 62 odst. 1 s. ř. s. dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jímž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob.
7. Podle § 62 odst. 4 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen.
8. Vzhledem ke sdělení žalobkyně, že je postupem žalovaného uspokojena, zastavil soud řízení podle § 47 písm. b) ve spojení s § 62 odst. 4 s. ř. s.
9. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li

řízení zastaveno před prvním jednáním. Soudní poplatek za podání každé z žalob v projednávané věci činil 3 000 Kč a soud jej vždy snížil o 1 000 Kč, jelikož snížení o 20 % by nedosáhlo požadované minimální hranice. Zbývající část soudního poplatku ve výši 32 000 Kč (16x 2000 Kč) bude žalobkyni vrácena po nabytí právní moci tohoto usnesení ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., podle něhož v případě zastavení řízení pro uspokojení má navrhovatel právo na náhradu nákladů řízení. V dané věci soud řízení zastavil právě pro uspokojení žalobkyně, které tak vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalobkyně vyčíslila důvodně vynaložené náklady řízení částkou 183 464 Kč. Tuto částku mají tvořit zaplacené soudní poplatky v celkové výši 16 000 Kč, odměna za zastoupení advokátem v celkové výši 124 000 Kč za 32 úkonů právní služby učiněných před spojením věcí po 3 100 Kč (2 úkony v každé ze spojených věcí – převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby) a šestnáct úkonů právní služby učiněných po spojení věcí (sdělení o uspokojení žalobkyně v každé spojené věci) v sazbě 1 550 Kč, náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 14 400 Kč a náhrada daně z přidané hodnoty ve výši 29 064 Kč.
11. Soud nicméně dospěl k závěru, na který předem upozornil účastníky řízení, že výsledná výše odměny za zastoupení žalobkyně advokátem vyplývající z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) je nepřiměřená časové i odborné náročnosti jednotlivých úkonů právní služby, a to z toho důvodu, že skutkové okolnosti i právní argumentace žalobkyně (stejně jako žalovaného) byly ve všech šestnácti věcech takřka totožné (a nadto byly plně ekvivaletní i podáním téhož zástupce v šesti věcech společnosti Ultrastav real s.r.o. v likvidaci a v šestnácti věcech společnosti Ultrastavinvest s. r. o. v likvidaci).
12. Žalobkyně v podání ze dne 8. 2. 2021 vyjádřila nesouhlas s aplikací § 60 odst. 7 s. ř. s. Zdůraznila, že nezapříčinila podání žalob proti napadeným rozhodnutím a byl to naopak žalovaný, kdo svým svévolným a nezákonným postupem zapříčinil podání žalob. Žalobkyně se od počátku bránila řádnými a odůvodněnými prostředky a již v průběhu daňového řízení poukazovala na nezákonnost postupu žalovaného. Soud by neměl žalobkyni sankcionovat za to, že argumentace použitá v žalobách byla shodná, neboť to nemění nic na skutečnosti, že předmět sporu byl ve všech šestnácti věcech samostatný. K tomu, aby mohl zástupce žalobkyně sepsat žalobu ve všech šestnácti věcech, se musel seznámit se všemi šestnácti napadenými rozhodnutími a správními spisy v těchto věcech. Rovněž poukázala na značnou odbornou a časovou náročnost projednávaných věcí.
13. Žalovaný v podání ze dne 16. 2. 2021 uvedl, že obsah žalob ve všech šestnácti věcech je naprosto totožný. Žalovaný je proto názoru, že převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby v ostatních patnácti žalobách jsou naprosto jednoduchým procesním úkonem, který nevyžaduje výraznou odbornost. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že zástupce žalobkyně zastupuje u zdejšího soudu i v dalších věcech, přičemž žaloby v těchto věcech jsou zcela totožné jako v nyní projednávané věci. Žalovaný za těchto okolností souhlasí s aplikací § 60 odst. 7 s. ř. s.

14. Soud přistoupil na základě § 60 odst. 7 s. ř. s. ke snížení výše náhrady nákladů řízení. Soud přitom nezpochybňuje, že zástupce žalobkyně provedl 32 úkonů právní služby učiněných před spojením věcí (po 2 úkonech v každé ze spojených věcí) a jeden úkon právní služby učiněný po spojení věcí (sdělení o uspokojení žalobkyně). Nezpochybňuje ani skutečnost, že žalobkyně podáním žaloby oprávněně chránila svá veřejná subjektivní práva, díky čemuž také dosáhla ve výsledku plného procesního úspěchu. Úspěch žalobkyně se proto odrazil v tom, že jí byl soudem přiznán nárok na náhradu nákladů řízení.
15. Při stanovení výše náhrady však soud nemohl odhlédnout od opakovaně zmiňované skutečnosti, že ve všech šestnácti věcech se po právní stránce jednalo o takřka totožné věci, jež se týkaly výkladu téhož ustanovení zákonného opatření a jež i po skutkové stránce byly prakticky shodné. Žaloby byly ve všech případech formulovány takřka shodně a směřovaly proti napadeným rozhodnutím, která jsou si obsahově rovněž velmi podobná. V žádné z projednávaných věcí se nevyskytly okolnosti, jež by ji podstatně skutkově či právně odlišily od ostatních věcí. Tím nemá být samozřejmě řečeno, že žalobkyně (resp. její zástupce) mohla (či dokonce měla) formulovat každou z žalob odlišně, nýbrž jen to, že náročnost přípravy zastoupení a sepsání žaloby je diametrálně odlišná v situaci, kdy více žalob směřuje proti rozhodnutím správních orgánů ve věcech, jež jsou skutkově a právně zcela odlišné, oproti situaci jako v projednávané věci, kdy žaloby směřují proti formulačně takřka shodným rozhodnutím žalovaného ve věcech, jež jsou skutkově i právně obdobné. Je zřejmé, že po převzetí zastoupení v těchto věcech zástupce žalobkyně musel nutně zjistit, že skutkový a právní stav je ve všech případech totožný. Postačilo tedy, aby si na základě znalosti relevantních právních předpisů a dostupné judikatury učinil po aplikaci na daný skutkový stav úsudek o právním posouzení věci a na základě toho sepsal „pilotní“ žalobu v jedné věci. V ostatních věcech již musel pouze ověřit, zda se skutkový stav a napadená rozhodnutí podstatně neodlišují. Poté mohl vycházet z předcházející analýzy a při sepsání dalších žalob použít již jednou vytvořený „vzor“. O tom, že se tak skutečně stalo, ostatně svědčí totožnost obsahu žalob podaných ve všech věcech. V těchto dalších patnácti věcech šlo přitom již jen o časově nenáročný a víceméně administrativní postup, který ani nevyžadoval zvláštní odborné znalosti či schopnosti. Přeneseně pak lze tyto úvahy vztáhnout i na náhradu hotových výdajů advokáta dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, neboť i u nich platí, že s ohledem na totožnou povahu všech věcí došlo k úspoře nákladů, neboť nebylo nutné, aby zástupce žalobkyně vynakládal obdobné náklady (poštovné, hovorné či přepravné) ve všech věcech samostatně. Jinými slovy došlo k situaci, již ekonomická teorie nazývá úsporou z rozsahu. Soud přitom nevytýká žalobkyni či jejímu zástupci jakékoliv nekalé úmysly, nepokouší se je ani sankcionovat za zvolený procesní postup, jak žalobkyně namítá. Účelem aplikace § 60 odst. 7 s. ř. s. v dané věci je stanovení spravedlivé výše náhrady nákladů řízení, jež musely být žalobkyni důvodně vynaloženy k ochraně jejích práv, a to tak aby byla výše náhrady oproštěna od multiplikace odměn za opakované úkony, jež byly sice formálně zástupcem uskutečněny, avšak z hlediska obsahového nenaplňují znaky plnohodnotně provedeného úkonu právní služby. Při hledání tohoto spravedlivého řešení je přitom třeba rozlišovat mezi případy, kdy jsou spojeny věci, v nichž úkony zástupce vyžadovaly relativně samostatnou skutkovou a právní rešerši a argumentaci, v nichž stačí aplikace § 12 odst. 3 advokátního tarifu, a případy prakticky totožných úkonů, jejichž náročnost je v průměru ještě podstatně menší.

16. Pokud žalobkyně namítá, že nezapříčinila důvod podání žalob a že se od počátku, tj. již v průběhu daňového řízení bránila řádnými prostředky proti nezákonnému postupu správních orgánů, nelze s ní nesouhlasit. Ovšem účelem institutu náhrady nákladů řízení dle § 60 s. ř. s. je nahradit úspěšnému účastníkovi toliko náklady důvodně vynaložené v průběhu řízení před soudem. Z hlediska hodnocení účelnosti nákladů řízení je tak irelevantní, zda správní orgány postupovaly v předcházejícím daňovém řízení nezákonně či nikoliv. Účelem přiznání náhrady totiž není sankcionovat neúspěšný správní orgán za nezákonné rozhodnutí či postup, nýbrž jen poskytnout úspěšnému žalobci odpovídající náhradu na náklady, jež účelně vynaložil k ochraně svých práv v soudním řízení.
17. Soud tedy dospěl k závěru, že námitky vznesené žalobkyní nezpochybňují možnost moderace výše náhrady nákladů řízení podle § 60 odst. 7 s. ř. s. Jak již bylo uvedeno, úkony právní služby učiněné zástupcem žalobkyně před spojením věcí představovaly opakující se činnost, jež byla vykonána v plném rozsahu jen v případě jedné věci, a následně byly její výsledky opakovaně využity ve zbývajících patnácti věcech. Soud proto postupoval při určení výše odměny advokáta tak, že ačkoliv by žalobkyni náležela za vykonané úkony odměna vypočtená podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu, a to i za úkony uskutečněné před spojením věcí (srov. závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2010, č. j. 1 Afs 96/2007-89, č. 2149/2010 Sb. NSS, jež jsou aktuální i po změně výpočtu výše odměny provedené vyhláškou č. 486/2012 Sb. s výjimkou pasáže o soudním poplatku, která ztratila na aktuálnosti v důsledku přijetí výslovné úpravy v § 6 odst. 9 zákona o soudních poplatcích novelou provedenou zákonem č. 218/2011 Sb.) ze součtu tarifních hodnot šestnácti věcí, přiznal žalobkyni náhradu nákladů spojených se zastupováním advokátem jen ze součtu tarifních hodnot osmi věcí. Obdobně postupoval soud i při určení výše náhrady hotových výdajů advokáta. Dle názoru soudu toto ohodnocení dostatečně odráží nesrovnatelně nižší odborné a časové nároky spojené s přípravou zastoupení a podáním žaloby v takřka totožných věcech, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že zástupce žalobkyně tyto úkony zúročil současně v dalších řízeních. Soud si je přirozeně vědom toho, že jde pouze o kvalifikovaný odhad, neboť nelze přesně kvantifikovat objem činnosti vykonané zástupcem žalobkyně, avšak s ohledem na okolnosti případu se mu tento postup jeví jako spravedlivý a nevybočující z mezí zákonnosti a ústavnosti.
18. Z již popsanych důvodů soud redukoval rovněž počet paušálních náhrad na polovinu, neboť v době užívání bezplatné elektronické komunikace (datové schránky, e-mail) a s ohledem na možnost souborného projednání prakticky identických případů s klientem má za to, že by nebylo odůvodněné multiplikovat (zde by šlo o 32 náhrad, jelikož u nich se § 12 odst. 3 advokátního tarifu neaplikuje – viz výpočet v odst. 82 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č. j. 9 Afs 80/2013-58) paušální náhrady za hotové výdaje dle 13 odst. 4 advokátního tarifu (poštovné, hovorné, přepravné), jelikož k pokrytí jejich důvodné výše jistě postačí i poloviční částka.
19. Soud tak ve výsledku přiznal žalobkyni náhradu nevrácené části soudních poplatků ve výši 16 000 Kč a nákladů řízení souvisejících s jejím zastupováním advokátem, které tvoří odměna advokáta po 9 900 Kč (odpovídající tarifní hodnotě 400 000 Kč) za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepis žaloby) podle § 7 bodu 6, § 9 odst. 4

písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 3 advokátního tarifu a za jeden úkon (souhlas s uspokojením) v poloviční sazbě 4 950 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 písm. c) a 3 a § 12 odst. 3 advokátního tarifu. Dále soud přiznal žalobkyni náhradu hotových výdajů advokáta odpovídající sedmnácti úkonům právní služby ve výši 5 100 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů i náhrada daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce žalobkyně povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z částky 29 850 Kč, tedy 6 268,50 Kč. Celková částka náhrady nákladů řízení tak činí 52 118,50 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, použitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Právní mocí tohoto usnesení nabývají právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2021, č. j. 301/21/5100-31462-711180, č. j. 304/21/5100-31462-711180, č. j. 305/21/5100-31462-711180, č. j. 309/21/5100-31462-711180, č. j. 310/21/5100-31462-711180, č. j. 311/21/5100-31462-711180, č. j. 312/21/5100-31462-711180, č. j. 314/21/5100-31462-711180, č. j. 315/21/5100-31462-711180, č. j. 316/21/5100-31462-711180, č. j. 317/21/5100-31462-711180, č. j. 318/21/5100-31462-711180, č. j. 322/21/5100-31462-711180, č. j. 323/21/5100-31462-711180, č. j. 324/21/5100-31462-711180, č. j. 325/21/5100-31462-711180, kterými byla změněna žalobami napadená rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. 1397/20/5100-31462-711180, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 8525/20/5100-31462-711180, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 8512/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10739/20/5100-31462-711180, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10740/20/5100-31462-711180, ze

dne 12. 3. 2020, č. j. 10741/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11858/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11860/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11859/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11660/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11661/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11659/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11699/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 12031/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11766/20/5100-31462-711180, ze dne 20. 3. 2020, č. j. 11767/20/5100-31462-711180 (§ 62 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 5. března 2021

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu